

Ergernissen top 5 in verband met BB

1. stomme vragen. “Ben jij Bart?” “Hoe is het met Sabine?” “Wat heb je met je geld gedaan?”
2. stomme mensen. “Kijk Bep, het is hem écht!” Achtervolgd worden. Handtekeningen uitdelen. Op de foto.
3. domme mensen. “Hey, geef eens een rondje, je hebt toch geld zat!” of “Mag ik met je mee naar huis vannacht?” En dan boos worden als je het niet doet.
4. paparazzi. De lelijkste mannen van Nederland mogen een hele dure camera vast houden om daarmee plaatjes te schieten voor de nationale roddelbladen. Joop van Tellingen. Need I say more?
5. jalouse mensen. “Nee ik keek nooit, en ik vond er ook niets aan.” Of “Denk je nou dat je wat voorstelt omdat je op tv bent geweest?”

Zoals je ziet heeft het meeste te maken met mensen. Ik was al mensenschuw (niet letterlijk), maar ik was ook nooit echt onder de indruk van mijn medemens. Oorlog, religie, vervuiling en hebzucht komen allemaal uit de koker van de mens. Dieren passen zich aan de omgeving aan, maar de mens is een uitzondering. Blijkbaar zijn we, als soort, zo suf en slap geworden dat we voor de kleinste handelingen iets nodig hebben om ze uit te voeren. Hoe verklaar je anders een schoenlepel, een automatische blikopener of een personenauto. Niemand bakt zelf meer brood of kan zelf een kip slachten. En dat zou ook niet hoeven, als de hele wereld zo zou zijn als Nederland. Lekker vooruitstrevend, met machines die het werk doen zodat wij in een toga op een ligbank languit trosjes druiven kunnen eten. Dan hebben we het pas echt voor elkaar. En helemaal als al die machines zichzelf onderhouden. Nooit meer werken, altijd luiere. Een Gijs Gans utopie.

Helaas sterft driekwart van de wereldbevolking van de honger of dorst. Schoon drinkwater wordt het schaarse goud van deze eeuw, en voedseltekorten zullen niet meer weg te denken zijn. Thuis hebben we problemen in de zorg (ongewassen bejaarden en messendragende TBS-weglopers), in het verkeer, in het bancaire wezen en in het onderwijs. Wij zijn niet meer het meest welvarende land ter wereld; de realisatie dat we in een bananendemocratie leven moet bij de Nederlanders net zo hard aankomen als bij Amerikanen die horen dat hun land door de rest van de wereld wordt gehaat. Je wist het wel - want een stemmetje achter in je hoofd zei precies dát – maar je wilde het gewoon niet geloven. Nu je echter steeds meer gaat betalen aan de pomp en bij de supermarkt en aan het energiebedrijf; nu je merkt dat, alle beloftes van het kabinet ten spijt, we nog steeds geen beloning krijgen voor zes jaar de broekriem aanhalen; nu we langzaam meegezogen worden door de malaise die door de mondiale financiële systemen is veroorzaakt, juist nu, kun je er niet meer omheen. En juist nu is er ook geen weg meer terug.

De ingeslagen weg leidt naar meer van hetzelfde, voor dezelfde prijs - maar dan in mindere hoeveelheden. De politieke elite in Nederland heeft jaren en jaren geprobeerd om zo voorzichtig mogelijk zo veel mogelijk belasting te heffen. Die façade hebben ze nu laten vallen. Met droge ogen zegt Bos (Minister van Financiën, een post die vroeger iets voorstelde) dat we er niet omheen kunnen om extra accijns te moeten betalen. Balkenende geeft ondertussen geld uit aan het restaureren van kerken. De Minister van Defensie klaagt na over het ontduiken van zijn dienstplicht. Daar schijn je trauma's van te kunnen krijgen, dat ontduiken. En dan hebben we nog wat rechts-Christelijke rakkers waar ik het niet over wil hebben en een Tweede Kamer vol met jurkjesverslaafden, belastingontduikers, haatzaaiers

(tóch weer die christenhonden), haatbaardbestrijders en andere one-issue kijk-mij-eens-geëngageerd-zijn miepjes. Kost wat, maar dan heb je ook niks.

Gelukkig verdienen we ook nauwelijks beter. Als we onze tijd echt niet beter kunnen verdelen dan van loonslaaf naar Albert Heijn bezoeker naar tv-consument, dan is er misschien ook geen redding voor je. Geweldig dat je ook een hobby hebt. Gefeliciteerd, je bent zo slim geweest om een excuus te verzinnen om wat tijd alleen door te brengen. Met anderen die dat ook hebben bedacht.

Ondertussen loop je te zeiken dat alles zo duur begint te worden en dat je nergens meer een parkeerplaats kunt vinden. Dat Ajax nog steeds niet normaal kan winnen. Dat Gerard Joling die vreselijke jasjes nu wel thuis mag laten, of dat hij er eens een paar van Matthijs van Nieuwkerk moet lenen. En wat is die-en-die dik geworden. En heb je het gehoord, van dat rookverbod? Ja, wij gaan ook niet meer naar de kroeg. Alle gezelligheid is er af.

Sorry? Driekwart van de wereldbevolking sterft van de honger en de dorst, en wij hebben een fucking rookverbod?

Het Midden Oosten staat, mede met onze hulp en ons geld, in lichterlaaie en wij hebben een rookverbod?

Er rolt een economische crisis over Europa waar de honden geen brood van lusten en wij hebben een rookverbod?

Honderden Marokkanen teisteren tientallen wijken op dagelijkse basis, in volledige vrijheid en wij hebben een rookverbod?

Dagelijks staat er zeshond kilometer file om duizend redenen en wij hebben een rookverbod? Demente bejaarden worden vastgebonden vanwege personeelsgebrek en wij hebben een fucking rookverbod?

Ja, als we dat accepteren is er ook geen weg meer terug. Als we ons laten vertellen wat we wel en niet mogen doen met ons leven, dan zijn we doorgeschoten in betutteling. Wacht maar af – het volgende is een verbod op terrasverwarming. Is niet milieuvriendelijk. Kun je ook niet meer voor de deur van de kroeg roken zonder een behoorlijke longontsteking op te lopen. Als roker ben je een paria. Ontslagrecht er doorheen en alle rokers ontslaan.

Wellicht zou het ons Kabinet sieren de hand in eigen boezem te steken. Schaf allemaal, uit eigen zak, een Prius of beter aan, als u zoveel woorden heeft over milieuvervuiling.

Stop met snoepen, roken en drinken. Streef naar beter onderwijs voor alle kinderen, niet alleen de uwe.

Behandel mensen evenredig, maar noem problemen bij de naam.

Wees minder bekrompen: luister naar Gerd Leers, die heeft goede ideeën over legalisatie van softdrugs.

Wij stelen niet van u, houd op met van ons te stelen.

U ziet, het is met het vertrouwen nog niet zo slecht gesteld. Een stel eerlijke en gedreven mensen aan de macht, dat is wat we verdienen. Dat is trouwens ook waar we voor betalen, maar duidelijk niet wat we hebben gekregen. Waar zijn ze, de politici die zichzelf eerlijk durven te noemen?

Goede antwoorden kunt u sturen aan bart@vrijenvooruitstrevend.nl

Foute antwoorden kunt u sturen aan francois@vrijenvooruitstrevend.nl

Bart